Logo Steunpunt Adoptie vzw

Het logo van het Steunpunt Adoptie bestaat uit drie driehoeken die ieder staan voor één van de drie pijlers van de organisatie. Immers in de volksmond zegt men: “Alle goede dingen bestaan uit drie”

De drie pijlers die de organisatie ondersteunen en die terug te vinden zijn op de website zijn:

1. Informatie & Voorbereiding
2. Ondersteuning & nazorg
3. Expertise & vorming

Het “drie-driehoeken” logo is niet toevallig gekozen. De driehoek staat immers symbool voor de drie partijen in adoptie. In de visietekst van Steunpunt Adoptie kunnen we volgende zin terugvinden:

“ De ondersteuning die het Steunpunt Adoptie biedt is gebaseerd op de overtuiging dat adoptie de afstandsouders, de geadopteerde en de adoptieouders met elkaar verbindt.”

De term adoptiedriehoek werd in de jaren tachtig bedacht door een hulpverlener, Sorosky. De driehoek maakte toen duidelijk dat het om verbinden gaat in plaats van verbreken in een tijd van taboes en geheimhouding. Nu anno 2013 is het beeld van de adoptiedriehoek ingeburgerd in alle Haagse Verdragslanden.

Meestal tekenen we de driehoek gelijkzijdig. Soms, echter, geeft de gelijkzijdige driehoek een te harmonieus beeld van de relatie tussen de drie betrokken partijen. De belangen van de drie partijen zijn niet altijd gelijklopend en vaak zijn er meer dan drie partijen die ieder een andere vorm van controle kunnen uitoefenen op het verbinden of verbreken.

De driehoeken van het Steunpunt Adoptie zijn niet gelijkzijdig. De driehoeken kunnen “Tangram-gewijs” gekanteld en geknutseld worden tot andere geometrische vormen.

Deze tangrams symboliseren de mogelijkheid van meer dan drie partijen en de verschillende verhoudingen die tussen deze partijen kunnen ontstaan.

We gaan zoeken naar de verbindingen, daar waar de driehoeken elkaar overlappen of tegen elkaar leunen en doen dit in een stijl van ‘open erkenning van verschil’. In het kader van adoptie en openheid is deze manier de meest gezonde. Dat betekent dat we het adoptiespecifieke niet mogen ontkennen (geslotenheid) maar ook niet mogen benadrukken en overdrijven. We moeten erkennen dat er verschillen zijn en dat boeiend en verbindend kan zijn.

Met andere woorden, we gaan zoeken naar de verschillende manieren om te verbinden, waarbij het gegeven ’adoptie’ niet altijd relevant hoeft te zijn maar wel altijd aanwezig is.

De ongelijke driehoeken staan ook voor de kritische blik van de organisatie, niet alleen kritisch durven kijken naar de eigen werking maar ook daarbuiten, de sociale en maatschappelijke context van adoptie.